

Wetenswaardigheden naar aanleiding van onderzoek naar de crash van de Duitse Junkers 88 A-1 op 14-05-1940 in wijk 't Hoorntje te St. Kruis.

Het tweemotorige Duitse toestel met 4 bemanningsleden kwam rond 6 uur in de ochtend al brandend over de Leemweg in St. Laureins, daarna over het klooster, passeerde vervolgens op een korte afstand de brug over het Leopoldkanaal om uiteindelijk terecht te komen bij de Blokkreek in wijk 't Hoorntje. Uit diverse artikelen en vele gesprekken is de aanvliegroete van de Junkers redelijk goed te reconstrueren. Het toestel is mogelijk in een curve of in rechte lijn vanaf de Leemweg tot bij de crashplaats gevlogen en heeft in die vlucht de korte bommenrij op het eind van de landweg bij de Eekloose Watergang en de twee bommenrijen die langs genoemde watergang stonden als luciferhoutjes doen afknappen. Wachters die op dat moment aanwezig waren op de brug over het kanaal zagen het toestel laag over komen. Het verhaal van de beschadigde populieren is door diverse mensen bevestigd en ook in 2 boeken te lezen. Het toestel sleurde zichzelf, totaal vermorzeld, honderden meters over het ongelijke weiland noordelijk van de Eekloose Watergang. Het moet toch een behoorlijke smak gemaakt hebben omdat er erg veel brokstukken wijd verspreid lagen over het weiland, over een naastgelegen stuk bouwland, en bij de Eekloose Watergang. Over de bemanningsleden doen de wildste verhalen de ronde. Een van de vier bemanningsleden zou in een boom hebben gehangen, afgerukte armen en benen, honden die met menselijke resten aan de haal gingen, diefstal van ringen, noem maar op. Het toestel is neergekomen op de akker aan de oostkant van de Blokkreek (zie kaart uit Topotijdreis) en ruim 200 meter van de woning van Petrus v.d. Vijver aan de Keursteenweg. Dat werd ook bevestigd door de grondeigenaar van die akker. Hij vertelde dat hij vroeger vele brokstukken van het toestel heeft opgeploegd maar helaas niet heeft bewaard. Ook door een man uit St. Laureins die als jongen op de foto met de dames en heren en kinderen staat. Dat is de enige persoon op die foto die nog in leven is (07-11-2018). Zodoende zijn er genoeg aanwijzingen over de juiste crashplaats. Deze kon ook nog gereconstrueerd worden uit de 2 foto's die gemaakt zijn door de dorpsfotograaf uit St. Laureins, Julien Valcke. Uit de schaduw van de fotograaf zelf die te zien is op de originele foto's en kort en kaarsrecht voor hem en haaks op het gefotografeerde onderwerp, blijkt dat hij met de zon in de rug naar het zuiden stond. Waarschijnlijk is de foto rond het middaguur gemaakt. Op de foto's zie je knotwilgen. Die stonden niet aan de Eekloose Watergang omdat daar destijds populieren stonden zoals nu. Die knotwilgen moeten dus aan de Blokkreek hebben gestaan. Dat is ook bevestigd. Op de achtergrond zie je een rij struiken of lage bomen. Die stonden aan de overkant van de Blokkreek. De foto's zijn dus gemaakt vanaf de zuidkant van de Blokkreek (kant van St. Laureins) en noordelijk van de Eekloose Watergang. Aan de Blokkreek en Eekloose Watergang is in al die jaren nauwelijks iets veranderd.

Op de foto's kijk je tegen de onderkant van de romp van de Junkers aan. Dat is op de foto met de heren te zien aan de uitstulping helemaal links onder de romp. Waar het rechthoekige gat in de onderkant van de romp te zien is bevond zich het staartwiel wat ingetrokken kon worden. Links naast de staande personen is een deel van de cockpit en/of geschutskoepel te zien. Het blijkt dat er nog een derde foto is waarop een deel van het toestel in het water van de Blokkreek te zien zou zijn. Deze is tot op heden nog niet ontdekt. Op de plaats waar het toestel is neergekomen is nu een vlakke akker. Daar was vroeger een weiland met geulen en verhogingen wat deels onder water liep. Moerasachtig, zeker tegen de Blokkreek. Het verhaal van het afwerpen van de nog in het toestel aanwezige bommen is door niemand bevestigd. Dat was wellicht al gebeurd voordat het toestel St. Laureins passeerde en waren toen de bemanningsleden al overleden. Als je de cockpit en geschutskoepel van een dergelijk toestel ziet moet het voor een jager geen probleem geweest zijn om die plaats met zijn geschut te raken. De restanten van de bemanningsleden zijn door Camiel Turpyen uit St. Laureins met paard en wagen naar St. Kruis vervoerd om daar bij de Nederlands Hervormde Kerk onder leiding van gemeentesecretaris Paridaen te worden begraven.

Zoekwerk naar een foto van het tijdelijke graf van de bemanningsleden in St. Kruis heeft tot op heden niets opgeleverd. De plaats waar ze begraven zijn is door een aantal mensen aangewezen. Dat is rechts van de Nederlands Hervormde Kerk en aan de achterzijde, gezien vanaf de hoofdingang. Een grasveld waar personen werden begraven die niet tot de kerk behoorden naar men zegt. Op het graf stonden witte houten

kruisen met de namen en gegevens van de bemanningsleden. Later zouden er Duitse kruisen worden geplaatst.

Die houten Duitse kruisen zijn door een timmerman in Brugge gemaakt maar nooit op de graven geplaatst.

Gedacht werd dat de kruisen bestemd waren voor plaatsing op de begraafplaats in St. Kruis-Brugge.

Niemand kwam ze ophalen. De bemanningsleden zijn op 18 oktober 1956 opgegraven en op de begraafplaats voor Duitse gesneuvelden te Ysselsteyn herbegraven op vak A1, rij 11 no's 257 t.m. 260.

07-11-2018

J.C. Aers

Sluis